

Нашата Родина

1. Тулча

Мили малки читатели, може да сте чували нѣщо за хубавия градъ Тулча, но ето що ще научите отъ менъ.

Разположенъ е на тихия Дунавъ. Пристанището му е окрасено съ хубави постройки. Улицитѣ прави и винаги чисти. Кѫщи голѣми, съ хубави дворове пълни съ различни цвѣти, които го правятъ като градина винаги привѣтливъ и приятенъ.

Но едно му бѣше лошото, тиранътъ-влахъ, който напослѣдъкъ звѣрски се отнасяше съ мирното българско население.

Много българи се изселиха, било по причина на Балканската война, или живота, който бѣше непоносимъ.

Така напримѣръ, моята стара вechъ 70 и нѣколко годишна баба, се изсели за винаги отъ родния си градъ — въ Бургасъ, сѫщо и дѣдо ми Иванчо Чалъковъ, който не можа да дочека освобождението на Тулча.

Много видни българи сѫ днесъ въ София, напуснали родното си пепелище и съ нетѣрпение очакватъ вѣстта за миръ, за да се върнатъ пакъ въ града, пострадалъ, много пострадалъ отъ постояннитѣ бомбардировки.

Постоянно руски монитори го поздравляваха съ нѣкоя и друга граната и много кѫщи има сега съборени и опожарени.

Населението до скоро бѣше изселено, само войниците се срѣщали и то прѣзъ нощта, а прѣзъ денътъ отъ гърмежи